

نکاتی مهم در زمینه استفاده از پول:

۱- برای کسب ثروت نیاز به تصمیم‌گیری وجود دارد. باید خود را متعهد به انجام تلاش‌های لازم در این زمینه نمایید. گرچه تلاش از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است اما این تلاش باید با دیدگاه مناسب و صحیح همراه باشد.

۲- اول پس‌انداز و بعد خرج کنید. فقرا برعکس عمل می‌کنند؛ آنان اول خرج می‌کنند و بعد نقشه‌ی پس‌اندازهای آینده را می‌کشند. برای رسیدن به ثروت باید برنامه‌ای داشت و آن را اجرا کرد.

۳- به بررسی زندگی افراد ثروتمند بپردازید. مدتی از وقت خود را با ثروتمندان بگذرانید و ببینید که چه تفاوت‌هایی با شما دارند و نکات جالب و مثبت آنان را جذب کنید و واقع‌بین باشید.

۴- از دیگران کمک بخواهید. وقتی مردم ببینند که شما برای کمک به خود مصمم هستید، آنان نیز برای کمک به شما بسیار مستعد می‌شوند. باید بدانیم که چگونه از دیگران کمک بگیریم.

۵- مرتب به خود خاطر نشان کنید که شایسته‌ی ثروت و قدرت هستید.

۶- گاهی اوقات برای خود پول خرج کنید. بخشی از روند رسیدن به استقلال مالی، فهمیدن این نکته است که شما استطاعت پول خرج کردن برای خودتان را دارید و از پولی که دارید، لذت می‌برید؛ این امر انگیزه‌ای بیش‌تر برای پول‌سازی خواهد بود.

۷- نقشه بریزید و هدف‌های خود را مشخص کنید.

۸- به ۳ دلیل زیر، همیشه مقداری پول همراه خود داشته باشید:

الف) احساس ثروت بیش‌تری می‌کنید.

ب) به پول داشتن عادت می‌کنید.

ج) اعتماد به نفس بیش‌تری پیدا می‌کنید. هم‌چنین ترس خرج کردن پول را از دست‌می‌دهید. بعضی‌ها می‌گویند: «من نمی‌توانم پول با خودم حمل کنم زیرا بلافاصله خرج‌اش می‌کنم.» خوب اگر وقتی پول در جیب شماست و به خود اطمینان ندارید، چطور می‌توانید انتظار ثروتمند شدن داشته باشید؟!

۹- به هر مبارزه‌ای، با شور و شوق و تعهد بپردازید. ثروتمندان می‌دانند که پول‌سازی واقعی، تنها وقتی شروع می‌شود که کار کردن به خاطر پول کنار گذاشته شود.

۱۰- فقر یک بیماری روانی است که مانند بسیاری از بیماری‌های دیگر برای کسانی که معتقد به درمان‌پذیری آن هستند، قابل علاج است و مانند هر بیماری دیگری برای درمان آن نیاز به تلاش، ابتکار و شهادت می‌باشد. خیلی جالب است اگر بدانید که تقریباً تمام آدم‌های شاد و ثروتمند، زمانی در زندگی خود این بیماری را شکست داده‌اند؛ پس شما هم می‌توانید!

گردآوری و تنظیم: مهندس احمد صالحی

تأملی در آیه‌های قرآن

به ریسمان چنگ زدن

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (آل عمران / ۱۰۳)

همگی به ریسمان خدا چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت خدا را بر خود یاد کنید؛ آن‌گاه که دشمنان [یکدیگر] بودید، پس میان دل‌های شما الفت انداخت تا به لطف او برادران هم شدید و بر کنار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رهانید. این‌گونه خداوند نشانه‌های خود را برای شما روشن می‌کند؛ باشد که شما راه یابید.

■ گاهی اگر در جمله‌ای، جزئی را به جای کل بیاوریم، موجب برجستگی و زیبایی جمله می‌شود؛ «به ریسمان خدا چنگ زنید» جزئی‌ست از یک کل و به معنای آن است که به خدا متوسل شوید. حال دو جمله‌ی «به خدا متوسل شوید» و «به ریسمان خدا چنگ زنید» را مقایسه کنید؛ قطعاً جمله‌ی «به ریسمان خدا چنگ زنید» بهتر است؛ چراکه هم تصویر دارد و هم پیام.

بال فرو گستردن

لَا تُمَدَّنْ عَيْنِيكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (الحجر / ۸۸)

و به آن‌چه ما دسته‌هایی از آنان [کافران] را بدان برخوردار ساخته‌ایم، چشم مدوز و بر ایشان اندوه مخور و بال خویش برای مؤمنان فرو گستر.

■ وقتی پرنده‌ای می‌خواهد از جوجه‌های خود حمایت کند، آن‌ها را زیر بال خود می‌گیرد. «بال فرو گستردن» یک تصویر است و ذهن، ابتدا این تصویر را می‌بیند، سپس به سمت معنای کنایی آن می‌رود. پس «بال خویش را برای مؤمنان فرو گستردن» کنایه از این است که پیامبر -اشرف مخلوقات- از مؤمنان حمایت و دفاع می‌کند و آنان را در برابر کافران یاری می‌دهد.

منابع:

- «صور خیال در شعر فارسی» - محمدرضا شفیعی کدکنی
- «زبان چگونه شعر می‌شود» - تقی وحیدیان کامیار
- «معانی و بیان» - جلال‌الدین همایی

محمدحسن داوودیان